k tomu, zda sť-ľ neplatnosť dotyčných noriem svojho času v pokračovaní správnom uplatňoval a či uplatňovať mohol.

Č. 8786.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti: Převody nemovitostí, které se dějí smlouvami uzavřenými mezi vlastníkem zabrané půdy a kupitelem za rozhodující účasti stpú-u, jsou podle § 3, bodu 3 dávk. pravidel č. 143/22 od dávky osvobozeny.

(Nález ze dne 1. října 1930 č. 15.198.)

Věc: Josef N. v B. proti civilní správě Podkarpatské Rusi o dávku z přírůstku hodnoty nemovitosti.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Platebními rozkazy z roku 1926 vyměřil obecní starosta obce V. st-li obecní dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti za prodané pozemky. Proti jednotlivým platebním příkazům podal jmenovaný v předepsané lhůtě odvolání, jež však dosud nebyla konečně vyřízena. Nehledíc k tomu podal jmenovaný dne 29. října 1926 u obecního představenstva ve V. žádost o zrušení všech výše uvedených plat. příkazů, a to proto, že se zde jedná o převody uskutečněné na základě zák. č. 215/19, jež jsou dle ustanovení § 3, bodu 3 vzorných pravidel o vybírání dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti, uveřejněných co příloha k vl. nař. č. 143/22, od dávky osvobozeny.

Žádost tato byla usnesením obecního zastupitelstva obce V. ze 7. listopadu 1926 zamítnuta s odůvodněním, že osvobození dle § 3 bodu 3 vzorných pravidel vztahuje se pouze na pozemky, které stát na základě zák. č. 215/19 sám převzal a prodal.

K odvolání proti tomuto usnesení podanému zrušil však župní úřad v Mukačevě rozhodnutím ze 7. října 1927 cit. usnesení a zrušil veškeré shora uvedené plat. příkazy jako protizákonné s odůvodněním, že se v daném případě jedná skutečně o převody nemovitostí, osvobozené dle § 3, bodu 3 vzorných pravidel, a sice o prodeje půdy provedené ve smyslu zák. č. 215/19.

K odvolání podanému starostou obce zrušila Civ. správa Podk. Rusi v důsledku ustanovení § 19, odst. 3 cit. vzorných pravidel rozhodnutí župního úřadu jako protizákonné, potvrdila usnesení obecního zastupitelstva obce V. ze 7. listopadu 1926 a uložila župnímu úřadu v Mukačevě, aby učinil opatření, aby o odvoláních proti jednotlivým platebním rozkazům bylo definitivně rozhodnuto.

K tomu připojila tyto důvody:

»Dle ustanovení § 3, bodu 3 vzorných pravidel o vybírání obecní dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti jsou osvobozeny od této dávky převody a změny nemovitosti uskutečněné na základě zákona č. 215/19, resp. zákonů tento zákon provádějících a doplňujících. Dle tohoto ustanovení jsou však osvobozeny od dávky ona právní jednání, jež vyplývají z provádění pozemkové reformy státem, t. j. státním pozemkovým

úřadem dle záborového zákona, tedy obě právní jednání, jež souvisejí s převzetím a přidělením zabrané půdy ve smyslu tohoto zákona. Tímto ustanovením chtěl zákonodárce osvoboditi od dávky ony převody, jež byly uskutečněny státní pravomocí bez ingerencí vlastníka pozemku. Pouze tyto převody lze subsumovati pod pojem »uskutečněných na základě zákona č. 215/19« a nelze mezi ně řaditi smlouvy o dobrovolném prodeji zabraného majetku, třeba se staly se souhlasem státního pozemkového úřadu dle § 7 cit. zákona.

Tento názor zastává také nejvyšší správní soud ve svém nálezu ze dne 29. září 1923 č. 16.049/23 (č. Bohusl. sb. 2708).

Z tohoto důvodu bylo nutno naříkané rozhodnutí jakožto protizákonné zrušiti.«

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto: — — —

Žal. úřad nepřiznal osvobození od dávky, st-lem žádané, proto, že jde o dobrovolné smlouvy mezi vlastníkem nemovitosti a kupitelem, stpú-em pouze schválené. Nss nemohl stanovisku tomuto přisvědčiti.

Nss vyslovil již v nál. Boh. A 6672/27 právní názor, že dlužno na převody nemovitostí, které se dějí smlouvami uzavřenými přímo mezi vlastníkem zabrané půdy a kupitelem, avšak za rozhodující ingerence stpú-u k cíli zkráceného provedení přídělu zabrané půdy, pozírati jako na převody uskutečněné na základě zákona záborového a zákonů jej provádějících a doplňujících ve smyslu § 3 č. 3 dávk. pravidel (vl. nař. č. 143/22), a že jsou tedy tyto převody od dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí osvobozeny.

V daném případě stal se převod za souhlasu stpú-u, který nedal však souhlasu výhradného, nýbrž jen za určitých modalit, totiž že pro každé další zcizení jest třeba souhlasu stpú-u, dále, že závazek ten bude poznamenán v pozemkových knihách se vkladem vlastnického práva. Tato omezení, jež by odpovídala modalitám v řádném řízení přídělovém, nasvědčovala by tomu, že stpú schvaluje smlouvy, sledoval tím positivní cíl, nahraditi svým schválením řízení přídělové, jehož by jinak bylo bývalo potřebí, aby se nabyvatelům jako přídělcům dostalo zcizených nemovitostí k účelům sledovaným stpú-em.

St-l v řízení adm. uplatňoval, že jde o převod v rámci pozemkové reformy. Poněvadž již dle obsahu smluv, o něž jde, mohlo by se jednati o převod za modalit, jimiž se pod autoritou stpú-u zajišťuje dosažení určitých účelů pozemkové reformy, byl žal. úřad, když st-l nad to uplatňoval, že jde o zkrácené řízení ve smyslu záb. zák. a zák. ho provádějících a doplňujících, povinen povahu a účel převodů oněch s hlediska zák. o poz. reformě, případně dodatečným ještě dotazem u stpú-u za současného sdělení veškerých v úvahu přicházejících okolností vyšetřiti a zjistiti, jedná-li se skutečně o převody ve zkráceném řízení přídělovém.

Ježto se tak nestalo, zůstala skutková podstata nař. rozhodnutí neúplnou a poněvadž tato podstatná vada zaviněna byla nesprávným právním názorem žal. úřadu, bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.